

— Тупуръ-лупа-лупа-лупъ!... Тупуръ-лупа-лупа-лупъ, — пѣхча весело колелата на трена. И той хвърчеше и хвърчеше.

— А-а-а! — изтръгна се изведнажъ общъ радостенъ викъ изъ гърдитѣ на всички пѣтници.

Блѣсна отпрѣдѣ имъ, като сребърна лента, сръдъ буйналитѣ ниви и ливади — Искърътъ.

„Мила родино!... Ти си земя рай!“ гръмнаха хиляди гърла. Пѣсенъта се залюлѣ на вълни, на вълни надъ ниви и ливади, понесе се надъ тѣхъ и се слѣ съ сребриститѣ вълни на рѣката...

Тренътъ бавно, бавно пропѣлзѣ и спрѣ.

Изсипа се живиятъ потокъ изъ него. Полето по-пѣстрѣ, рѣката оживѣ...

Ал. Спасовъ

Вижте всички малкий Томъ,
Какъ строи си царски домъ!
— Тихо, тихо! — вика той, —
Ще срутите домътъ мой!
Тамъ русалки ще стоятъ,
Пѣсни чудни ще пѣятъ!
Ще избератъ мене царь,
На васъ всички господарь!

А. М.